

Зотплуйсь

Ч.П. 3(388)

БЕРЕЗЕНЬ — MARCH

1990

ГОТУЙСЬ

Журнал пластового новацтва
Видає Головна Пластова Булава

Редагує Колегія

пл. сен. Тоня Горохович, пл. сен. Денис Беднарский

“HOTUYS”

a Ukrainian Monthly Magazine for Children
published by Plast Publishing,
2199 Bloor St., West,
Toronto, Ont., M6S 1N2, Tel.: (416) 769-7855

3 друкарні Мирона Баб'юка
1525 Emerson Street
Rochester, N.Y. 14606
Tel.: (716) 458-2133

Адреса Редакції і Адміністрації:
HOTUYS MAGAZINE
2199 Bloor St. West.
Toronto, Ont., M6S 1N2,
Canada Tel.: (416) 769-7855

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „ГОТУЙСЬ” ВІД СІЧНЯ 1989 р.
25.00 американських доларів.
Ціна одного прим. — \$2.50

„Готуйсь”
Інтернаціональне стандартно-серійне число
(ISSN) 00468061

PLAST UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION
144 Second Ave., New York, NY 10003

● Ілюстрації в цьому числі: І. Бурячка, Д. Даревич, Г. Дергуса, В. І. Касіяна, Л. Л. Кацнельсона, М. Пшінки, Г. Тульчевської.

● На обкладинці: Новацтво і юнацтво Пластової Станиці Ст. Кетерінс, Канада, любителі народних танків. Фото — невідомого добровольця — батька.

ЗМІСТ

Сторінка

1. Р.З.: Поклін Тарасові
2. Сестр. Уля: Чого Тарасик навчився в рідній хаті.
3. За Н. Лівичкою: Тарасик у Вільні
4. Т.Г. Київська дев'ятирічна поетка
5. Брати Грїмм: Пан Корбес
6. Сторінки пластових малят:
Роляник: Привіт із садочка
В. Ладижець: Снігурі
І Складаний: З Морозенком граючись
7. ххх: Новацтво Станиці Ст. Кетерінс танцює
8. Вмілості: вітроногий/танцюристка
9. ххх: Українські народні танці
11. Полтавська ноша (одяг)
12. Гуцульська ноша (одяг)
13. Сховані слова
14. Державне оголошення
15. Крутиголівки для мудрої дитинки
16. Хроніка
Гелерія „Готуйсь”, Як зробити ведмедика.

Цьогорічне наше гасло:

ПРАЦЮЙ НАД СОБОЮ — ДЛЯ СЕБЕ І ДЛЯ ІНШИХ!

ЧОГО ТАРАСИК НАВЧИВСЯ В РІДНІЙ ХАТІ

З раннього дитинства був синок Григорія Шевченка інший, як всі діти. Візьме, бувало, грудку глини, помне її — уже виліпить свитку, або пташку-жайворонка. А які свиставки та пукавки робив із бузини! Пукавки стріляли, мов справжні рушниці, але вони ж нікого не вбивали, — були кращі від рушниць.

Дуже Тарасик хотів малювати, але не мав ані олівця, ані паперу, хіба що привезе який мандрівний крамар. Але кмітливий Тарасик умів знайти раду. Рисував вугликом на паркані, на стіні хати.

Залюбки хлопчик співав. Знав пісень багато-багато. Вони самі десь

ПОКЛІН ТАРАСОВІ

Ставайте в лаву, новаки,
Здіймайте із голів шапки
І здалеку, з-за океану
Складіть Тарасові пошану,

Складіть Тарасові поклін,
Низький, синівський — до колін,
І спом'яніть Співця Обнови
Не злим і тихим, щирим словом.

Учитель і Пророк Тарас
Боровся і терпів за нас,
Тож бережим, як добрі діти,
Його величні заповіді.

Здіймайте із голів шапки
І честь віддайте, новаки,
Борцеві за велику справу,
За правду, волю і державу.

Р.З.

брались з голови. Чув їх пребагато від мами, сестри, сусідів у свята, на весіллі.

А найбільше любив Тарасик слухати співу кобзарів про козаків:

— Діду, а що таке Коліївщина? — допитувався Тарас діда, коли не міг вловити як слід слів кобзаря.

— О дитино, то були страшні часи! Не могли витерпіти наші люди важкої недуги, жорстокого поневір'яння від польських панів та їхніх прислужників. Козаки підняли повстання.

І тоді хлопчик просив діда розповісти про Коліївщину і Гайдамаччину. Це було звичайно в неділю по полудні, коли сходилися до хати Шевченків сусіди й знайомі, старі й молоді. В хаті під час розповіді ставало тихо, мов у церкві, коли отець говорить проповідь.

Тарасик сидів десь у кутку, дивився на діда і весь обертався в слух. Бачив усе немов на екрані, переживав і сльози тихцем капали з очей дитини.

— Діду, — просив Тарасик пояснень після того, як всі відійшли вже й можна було розпитувати про докладніші пояснення, — чи герої, то ті, такі як Гонти і Залізняка, які нікого й нічого не боялися. Бородися за правду, за Бога. Вони не боялися ні мучитися, ні навіть вмерти за це?

— Так, дитино моя, — зідхнувши дід, співчутливо дивлячись на внука. — Це таке подібне до того, що розповідається у книзі про життя святих мучеників за Христову віру. Ти чув, як у минулу неділю отець читав про життя апостола Павла, про перших християн.

— Діду, але перших християн мучили такі погані люди, що не були християни, не вірили в Христа. А чому поляки так мучили інших християн? Вони не боялися кари від Бога за це? — запитав Тарасик. — Чому поляки не любили християн — наших козаків? Козаки ж боролися також за віру Христову?..

Дідусь усміхнувся, зідхнув і старався пояснити трудну для дитини справу:

— Ой, сину, бути християнином справжнім, треба мати добра багато в серці, любити Бога і правду. А польські пани більше любили багатство, тому змушували людей працювати на панів, згодом видумали, що мають право уважати селян своїми слугами-кріпаками. Виростеш, Тарасе, пізнаєш долю кріпаків. Треба панів навчити. Тому й це зробили гадаймаки під проводом Гонти й Залізняка.

— Я їх також ненавиджу — панів, що знущаються над чесними, невинними людьми. Як виросту буду боротися проти кривди, правда мусить перемогти.

І було так, Тарас став борцем за справедливість, за правду, за добро і рівність перед Богом і людьми усіх. Про це знайдемо багато зворушливих, змістом і красою вислову рядків у „Кобзарі”. Ось вірш про „Слова Божі”:

М. Г. Дерзгус. Молодий Тарас слухає кобзаря. 1957

Розкинь же їх Твої святії (мова про слова — Редакція)
По всій землі! І чудесам
Твої увірують на світі
Твої малі убогі діти.

Сестричка Уля

Запитання:

1. Що вмів робити малий Тарасик дитиною будши?
2. А що найбільше він любив слухати?
3. Про що і кого любив розповідати Тарасові дід?
4. Як пояснив Тарас слово „герої”? Кого він уважав героями?
5. Чому Тарас уважав, що до мучителів перших християн подібні польські пани-шляхтичі, що мали кріпаків?
6. Чого навчав дід Тараса, думаючи про його дорослий вік?
7. Чи то здійснилося? Чого просив, Тарас у Бога словами поезії, що вгорі?

Молодий бандурист. Малюнок Шевченка 1843 р.

ТАРАСИК У ВІЛЬНІ

Тарасик ріс, поважнів. Часом хлопчик зовсім, як дорослий, задумувався над життям, згадував своїх братів і сестер, роздумував над їхньою долею. Часом хтось з них прибігав до нього у Вільшану. Уривками говорили, Тарасик діставав з панської кухні часом навіть пиріжка, якого приносили сестри, чи брати.

Та найгірше життя почалося для хлопця тоді, коли він став козачком.

— Чому таке слово видумали пани? — злостився Тарасик. — Були ж козаки! Ніякі козачки!

Хоч Енгельгардт знав про здібності Тараса до малювання, але він залишив його при собі для особистих послуг. Тарас йому сподобався своїм виглядом.

Цілими днями мусів Тарас сидіти нерухомо й мовчати в передпокої, щоб на перший поклик бігти й подавати панові люльку, світити сірника, чи наливати воду в склянку.

Тужив Тарас за Керелівкою, мріяв про неї, бо то рідна далека батьківщина. А Вільно-литовське місто було для нього чуже. Коли хотів малювати, не мав ані олівця, ні паперу. Часом потайки читав книжку, але її вже знав наскрізь. Інколи співав старовинні гайдамацькі пісні. Та замовкав, як тільки почув якісь кроки, чи звуки.

Одного разу побачив у кімнаті управителя папір і олівець, взяв їх, щоб дати розраду душі, коли пана не було дома.

„От тепер я малюватиму лицарів, бо вони мені весь час перед очима...” — оглянувся довкола, розклав папір і почав рисувати. Пан поїхав на баль, казав, що повернеться пізно.

Коли так захоплений був рисуванням лицарів на конях, раптом відчинились двері і розлючений Енгельгардт став на порозі.

— А ти це що, драбуго, спалити весь дім хочеш? По ночах свічки світиш? Тараса спіткала страшна кара: його в стайні вишмагали різками.

Але, побачивши рисунки хлопця, Енгельгардт замислився:

„А може й справді з нього вийде непоганий маляр”? — Кожний багач любив хвалитися своїми „придворними” артистами, малярами чи співаками.

І доля Тараса раптом цілком одмінилась — йому дозволено малювати.

Спочатку казали йому розмальовувати стелі, стіни, паркани. Але маляр, у якого він працював, завважив і оцінив його талант. Післав пан хлопця вчитися малювати до маляра Лямпі, коли прибули були до Варшави.

За Наталею Лівицькою-Холодною скорочено подала сестр. Уля

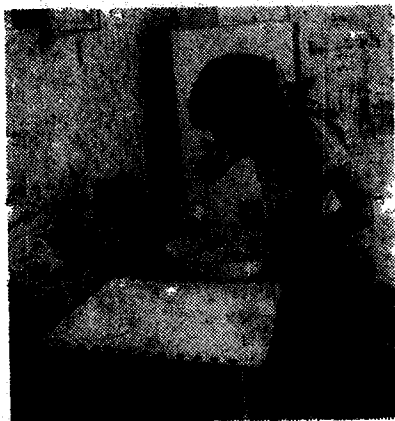
Завдання:

1. Як змінився Тарас, коли став козачком? Які були його обов'язки супроти пана?
2. За що Енгельгардт покарав Тараса?
3. Чому змінив свою думку про любов хлопця до малювання?
4. Що рішив зробити з талантом хлопця? З якою думкою це зробив?

КИЇВСЬКА ДЕВ'ЯТИРІЧНА ПОЕТКА

Вікторія Івченко 9-літня поетка, живе у Києві

Вікторія любить куховарство.

Вікторія з щенятком Кроки серед друкованих її віршів.

Восени минулого року відбувся зворушливий гумористичний Фестиваль „Крок” — зустріч з поеткою Вікторією Івченко. Її виступ був великою подією для зібраної публіки. Провідник вечора Давид Черкаський, представляючи її, показав живий „сувенір” — притульну собачку на ім'я Кроки. Вибір саме такого подарунка не був випадковим. Поетці всього дев'ять років. Щенятко від фестивалю трохи виросло, але Вікторія виглядала однаково, хоч стала старшою на два місяці.

Своє дитинство Вікторія напевне буде добре пам'ятати. Вона залюбки розповідає про, що була учасницею Фестивалю поезії в околиці Москви, там мала багато зустрічей з любителями поезій, виступала в телевізії, дістала стипендію Радянського Дитячого Фонду — Київський Відділ. Видавництво Веселка у Києві друкує її першу збірку поезій. Тож минулий рік буде дитині дуже пам'ятним.

Вікторія має уже сотні віршів українською і російською мовами. Коли їй було сім років — вік вступу дітей у школу, її прийняли відразу до третьої класу. Її зацікавлення літературою незвичайне. Прочитала вона вже таких авторів: Тарас Шевченко, Леся Українка, Жюль Верн, Олександр Грін, Борис Пастернак, Марина Цветаєва, Сергій Єсенін, також читала й модерні поезії.

Почала писати свою творчість в Третьому-четвертому році життя. Найперше вона почала творити слова рими, а тоді її мама, бабуся і вчительки в дитячих садках записали ці римовані рядки. А сьогодні Вікторія вже поетка з досвідом. Вона має свій особливий погляд, сприймання подій у неї своєрідне.

Про що вона пише? Про риболовство, мандрівку берегом моря, про індійське літо, контест краси собак, про від-

важну мишку, про слонятко Кія про кашу (якої вона не любить).

Цікавить її також війна ветеранів Афгану, причина вмирання малого дельфіна у забрудненім радіацією морі. Пише вона і пісні (учащає до музичної школи), творить ліричні вірші про красу природи.

Найбільше любить Вікторія зиму й свято Нового Року. У вірші звертається

до Пушкіна, сподіваючись, що він знає її долю, щоб сказав їй — чи малий поет стане в майбутньому великим.

Т.Г.

Запитання:

1. Подай хоч дещо про життя Вікторії Івченко (коли почала ходити до школи? Який дарунок дістала на Фестивалі? яке її улюблене заняття?)
2. Твори яких авторів вона вже читала?
3. Про що вона пише у своїх творах?
4. Чому вона буде особливо пам'ятати минулий 1989 рік?

ПАН КОРБЕС

Були собі колись курочка й півник, і надумали вони піти в мандри. Півник змайстрував гарний візочок з червоними коліщатами й запряг у нього чотирьох мишок. Курочка сіла з півником у візочок, і вони вирушили в дорогу.

Недалеко й від'їхали, як зустріли кицьку. Вона й питає їх:

— Куди ви їдете?

А півник відповідає:

Візочок котиться, і ми на нім,
До пана Корбеса, у його дім.

— Візьміть і мене з собою, — просить кицька.

— Сідай, — каже півник. — Тільки на задок, щоб із передка не випала.

Всі рядочком посідайте,
Коліщат не закаляйте.

Коліщата крутяться,
Мишки добре трудяться.

Візочок котиться, і ми на нім,
До пана Корбаса, у його дім.

Потім трапилось їм жорно, потім яєчко, потім качка, потім шпилька і нарешті голка. Всі вони посідали рядком у візочок і поїхали з курочкою й півником.

Їхали вони, їхали, аж ось і дім пана Корбеса. Стали вони, подивилися, а пана Корбеса нема вдома. Тоді мишки закотили візочок до повітки, курочка з півником вилетіли на сідало, кицька вмостилася під комином, качка у зливальниці*, яєчко загорнулося в рушник,

шпилька встромилася в сидіння стільця, голка вискочила на подушку в головах ліжка, а жорно лягло над дверима.

Прийшов пан Корбес додому й хотів розпалити в печі, а кицька йому заपोщила попелом очі.

Він побіг до кухні, щоб умитись, а качка бризнула йому водою в очі.

Він хотів утертись рушником, а яєчко викотилося, розбилось і заліпило йому очі.

Він хотів відпочити й сів на стілець, а шпилька його — шпиг!

Розгнівався пан Корбес і кинувся на ліжко. Та тільки-но поклав голову на подушку, як голка його — коль!

Він зойкнув і хотів вибігти надвір. Та тільки-но ступив на поріг, як жорно впало й оглушило його.

Мабуть, дуже лихий чоловік був пан Корбес.

*велика посудина, де зливають брудну воду

Сторінки пластових малят

ПРИВІТ ІЗ САДОЧКА

Я, білява Галя,
Дівчинка маленька,
Віршиком вітаю
Рідного Шевченка.

Віршиком вітаю
Рідного Тараса,
Він бо України
Слава і окраса.

Я портрет Шевченка
Приберу в зелене,
Щоб Тарас злегенька
Усміхнувсь до мене.

Роляник

Іван Складаний

З МОРОЗЕНКОМ ГРАЮЧИСЬ

— Гавчику-чорнявчику,
Чом засумував?
— Бо Сніжко Снігурович
Все позасипав.
Ніде погуляти.
Нікуди піти.

СНІГУРІ

Наша слива на дворі
Мерехтить в намисті.
То обсіли снігурі
Гомінкі, барвисті.

Прилетіли птиці з гір,
Де вітри гелґочуть,
Де мороз, як лютий звір,
Кригою скрегоче.

Прилетіли під вікно,
Заспівали з ранку,
Бо не бачились давно
Із малим Іванком.

Всип, сестрице, снігурам
Жита біля тину.
А для ягід хлопчик сам
Вишиє тайстрину!

Володимир Ладижець

— Гавчику-чорнявчику,
Ну й кумедний ти.
Є прудкі санчата в нас,
Лещата, ковзани, —
З Морозенком граючись,
Діждемо весни.

*Танцює
Новацтво*

Станиці

Ст. Кетерінс Онтаріо, Канада

Чи ТИ хочеш здобути вмiсть „Вiтровоного”? Новацтво Пл. Станцiї в Ст. Кетерiнс у Канадi це осягнуло. Читай далi й довидайся, як i Ти можеш це зробити.

Вже 26 рокiв члени Пл. Станцiї в Ст. Кетерiнс вивчають українськi танки рiзних мiсцевостей України. При тому вони пiзнають українськi мелодiї, одяги й традицiї. Пластунки i пластуни є членами танцювального ансамблю „Дунай”. Вони виступають на громадськiх iмпрезах i на фестивалях багатокультурности. Виступали також i на пластових ватрах Станцiї, таборах, а навить на мiжкрайових пластових зустрiчах. У 1989 роцi новаки й новачки Пластової Станцiї Ст. Кетерiнс здобули iспит вмiлости Вiтровоногой / Танцюристка. З цього вони дуже гордi.

ВІТРОНОГИЙ / ТАНЦЮРИСТКА

Мета: Народнi танки, ритмика, звинність, вiдвага
Пiдготовка: Збiрна.

1. Має правильний дитячий народний одяг (ношу)
2. Затанцює два народнi танки.
3. Затанцює два новацькi танки.
4. Виведе двi вiльноручнi вправи до пiснi.
5. Виведе двi гагiлки (спiв i рухи).
6. Навчить свiй рiй один танок, гагiлку або вправу.
7. Пiд час здобування вмiлости вiзьме участь у виступi з танцями, хороводами, або спiвом.
8. Розкаже про українськi народнi танки.
9. Пояснить, що таке Вiтровоногий.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНЦІ

Є три роди українського танку: хороводи, побутові танки та сюжетні танки.

Хоровод ще один із найдавніших видів народного танцювального мистецтва. Є вони пов'язані з обрядовими діями нпр.: на зустріч з весною виконуємо гаїлки; купальські танки виводимо, коли відзначаємо свято Івана Купала.

Хороводи відзначаються тим, що танцюєм чи співаємо відповідний текст до музики. Наприклад, хороводи є: „Вію, вію вінець”, „Ми кривого танцю йдемо”, „Марена” й інші.

1. Хороводи

Десь тут була Подоляночка,
десь тут була молодесенька,
тут вона стояла, до землі припала,
личка не вмивала, бо води не мала.

ПОДОЛЯНОЧКА

The musical score for 'Подоляночка' is presented in a grand staff format, consisting of six systems of two staves each (treble and bass clef). The music is in 4/4 time. The first system includes a treble clef and a bass clef. The melody is written in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef. The score features several triplet markings (indicated by a '3' over a group of notes) and other rhythmic notations. The piece concludes with a final chord in the bass clef.

2. Побутові танки

Побутові танки беруть свій початок у хороводах. В цих танцях віддзеркалені характерні риси українського народу: героїзм, веселість, завзяття. В цих танцях менше співають, а частини є більш інструментальні. До побутових танків належать: метелиці, гопакі, козачки, коломийки, гуцулки і інші.

ШВИДЕНЬКО КОЛОМИЙКА

3. Сюжетні танки

Сюжетні танки відображають конкретні явища життя і природи. Назва танцю визначає його зміст, наприклад: „Лісоруби” танок цей дістав назву тому, що в ньому показують як рубають ліс. Є ще „Аркан”, „Коваль”, „Шевчик”, „Косар”, „Зіронька” і багато інших.

При сюжетних танках не співають.

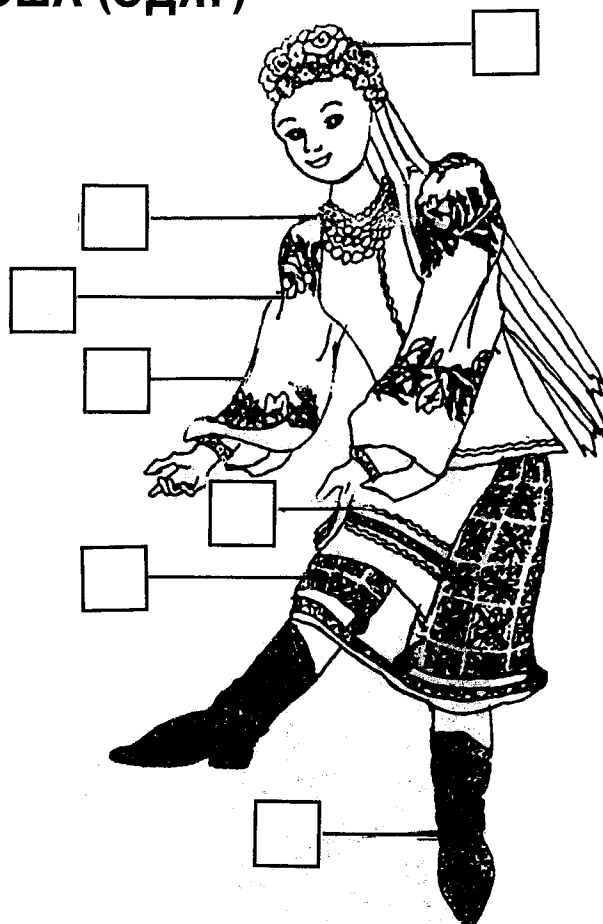
РІШУЧЕ АРКАН

ПОЛТАВСЬКА НОША (ОДЯГ)

На цих двох сторінках спаруй частини одягу з відповідним числом. Подай число назви одягу у правильному прямокутнику.

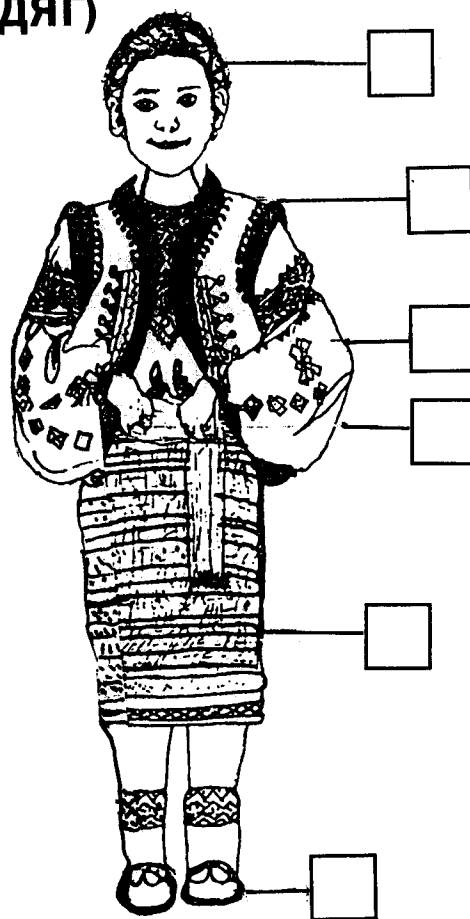
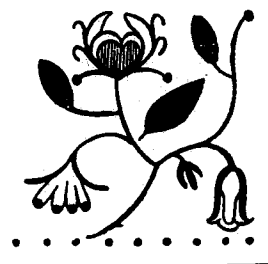
В Україні є різні танки й одяги. Чи Ти знаєш в якому одязі танцювали твоя баба або прабаба?

1. Шаравари
2. Чоботи
3. Сорочка
4. Пояс
5. Вінок
6. Коралі
7. Жупан
8. Фартушок
9. Плахта

ГУЦУЛЬСЬКА НОША (ОДЯГ)

1. Сорочка
2. Кептар
3. Сердак
4. Постоли
5. Топірець
6. Пояс
7. Запаски
8. Коса

Подані слова сховані у грі. Всі слова зв'язані з українськими народними танцями. Знайди слова і скресли їх у грі. Залишаться 22 нескреслених букв. З них склади три слова. Подай ці слова!

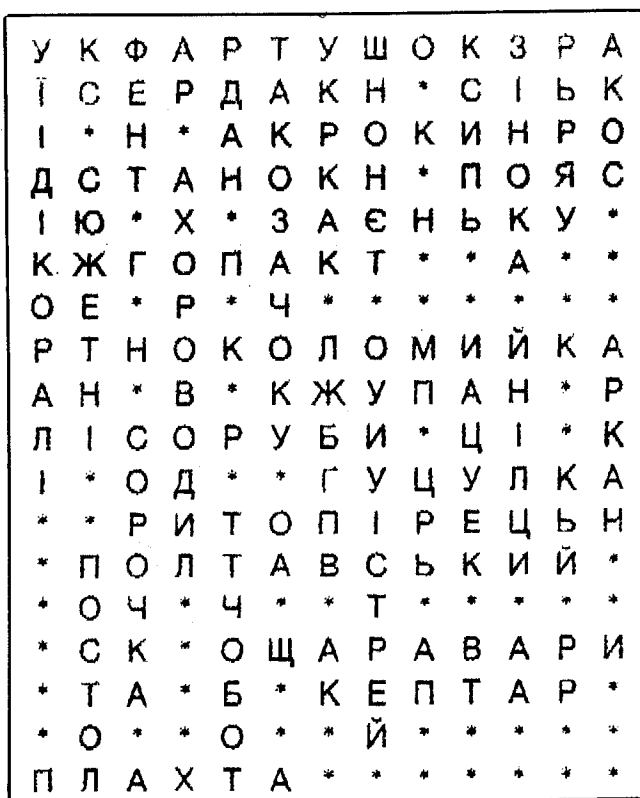

Сховані слова

Козачок
Одяг
Шаравари
Постоли
Танок
Коралі
Гуцулка
Чоботи
Аркан
Кептар
Хороводи
Плата
Коломийка

Лісоруби
Вінок
Гопак
Сюжетні
Сердак
Заєньку
Сорочка
Пояс
Полтавський
Фартушок
Кроки
Топірець
Жупан
Гаїлки
Гуцульський

Відповідь на сторінці

Новачки виконують танець „Лісоруби” під час літнього табору на „Новому Соколі”, Бафало, Нью Йорк в липні 1989 року.

Тематичні сторінки підготували:
пл. сен. Оля Ткачук
ст. пл. Марійка Кобзан-Дяків
пл. сен. Степанія Гарас
ст. пл. Ірина Конит (ілюстрації)

Крутиголівки для мудрої дитинки

Дорогі Читачі — любителі крутиголівок!

Багато цікавих і корисних ігор можна проводити під час сходити, що допомагають вивчати мову. Опис гри: діти стоять колом. Провідник гри звертається до учасника, щоб сказав відразу слово, що починається на букву „Б” та пояснив його значення. Якщо нема швидкої відповіді, чи пояснення слова неправильне, провідник звертається до чергового учасника. Виграє той, хто знає найбільше слів та уміє їх пояснити.

1. Ось 20 слів на букву „Б”: березень, баба-яга, багаж, багатий, бадьорий, балакун, балет, банан, бандура, барабан, бараболя, барвінок, барометер, безліч, безпечний, береги, береза, боярин, борошно, берізка. Чи знаєте ці слова?

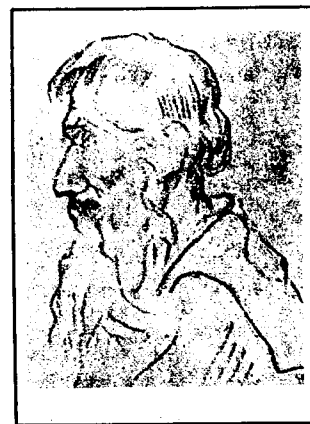
2. А для старших учасників мовних ігор таке завдання-загадка. Це переплетений вірш. У цій шахівниці захований вірш Тараса Шевченка про весну. Букви є у певному порядку. Треба знайти — де є початок вірша.

У	С	Т	Р	І	Ч	А	Ю	Т	Ь	...
З	І	Ц	Н	А	Р	В	Ю	О	Н	С
М	Л	Ю	У	Б	Р	А	Н	У	В	Е
Е	З	Ї	А	Г	В	О	К	Й	Е	В
Р	О	Н	О	К	С	О	Л	О	В	С
О	В	Й	А	Ж	І	Л	О	П	А	Т
О	М	У	К	Р	И	Л	А	І	Н	А
К	Н	І	В	Р	А	Б	М	О	Т	Л
Т	Ч	А	Л	А	Ї	Ї	Р	Я	С	А
І	В	К	У	А	Л	И	Д	У	Б	В
Л	Ю	С	О	Н	Н	У	Р	О	З	Е
М	Е	З	У	Н	Р	О	Ч	А	Н	С

Чи знаєте ці популярні народні загадки?

1/ Що до сонця вік свій пнеться
І його ім'ям зоветься?
На сонечко я схожий і сонце я люблю,
До нього повертаю голівоньку мою?

2/ Їду, їду,
Нема сліду,
Рубаю, рубаю,
А трісок немає.

Тарас Шевченко

ВСТАЛА ВЕСНА

Встала весна, чорну землю
Сонну розбудила.
Уквітчала її рястом,
Барвінком укрила.

І на полі жайворонок,
Соловейко в гаї
Землю, убрану весною
Вранці зустрічають.

ПРИЛУЧИСЯ ДО РЕЗЕРВИ

**Стань частково членом
спільноти капітана
Джонсона...**

В процесі безперервного використання всього часу, потрібного для цивільної кар'єри, використай трохи часу, щоб пізнати діло Міліції, Моряків, Летунів чи Службовиків Комунікаційної Резерви. Матимеш додатковий заробіток і прибуток з різноманітної праці, матимеш нагоду мандрувати з Канадською Військовою Резервою!

За ближчими інформаціями звертайся до свого найближчого центру рекрутів, або дзвони колект — знайдеш нас на „Жовтих сторінках” під „Рекрутство”.

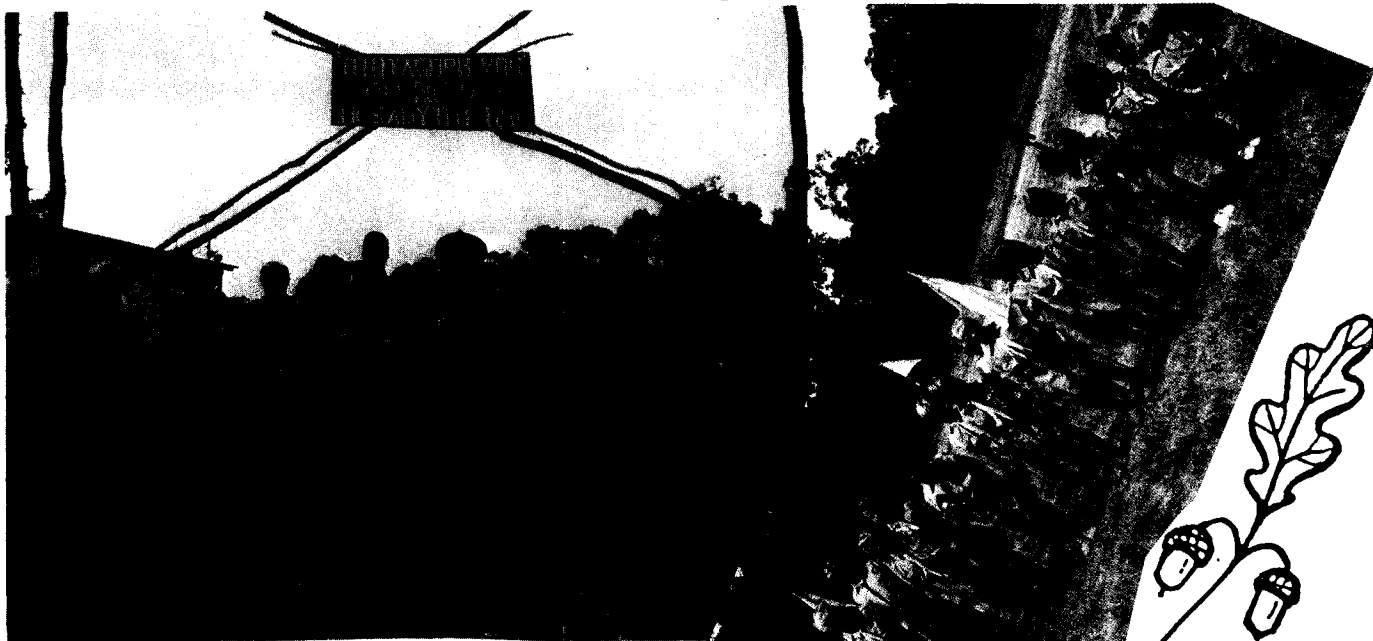

ВІЙСЬКОВІ СИЛИ

Вони ж також Резерва.

ТАБІР ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ ВІКТОРІЯ. (АВСТРАЛІЯ)

У цьогорічному таборі Пластова Станиця відзначувала 40-річчя слого існування. Відбувся табір на оселі Сокіл від 23 грудня до 2 січня цього року. Назва новацького підтабору була „Незабутні дні” — пов’язана з програмою, яка дає змогу новацтву познайомитися з історією Станиці й пізнати пластове родинне дерево.

Частина програми присвячена українським і пластовим прапорам, різній діяльності УПН — мандрівкам, прогулянкам, тереновим іграм, майстеркуванням, їзді на конях, плаванню на морі.

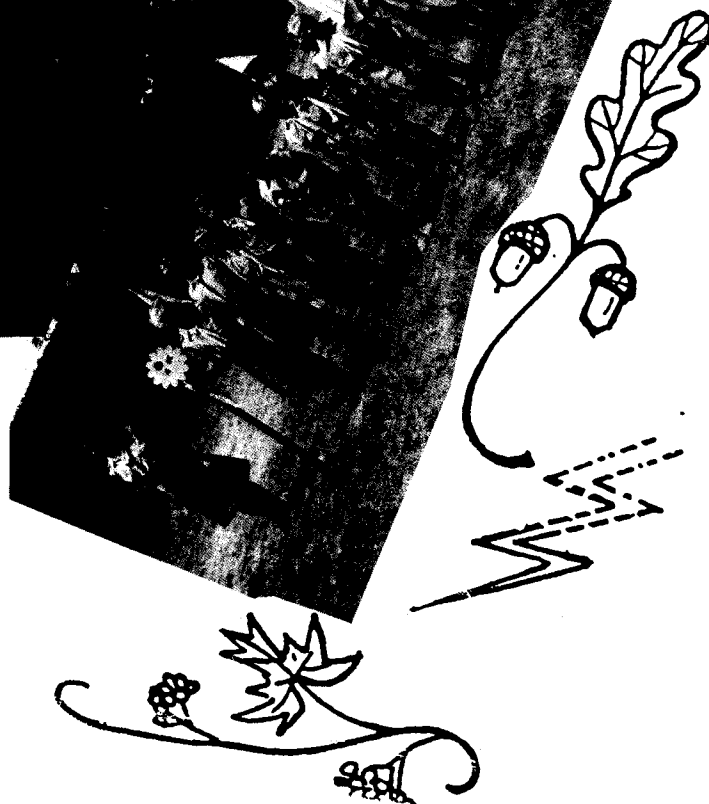
В таборі було точкування за пошану до української мови (оминання розмов мовою англійською!), за новацьку гарну поведінку. Найкращі осяги здобула Таля Радивил, а зразковим новаком був Симон Матківський.

Ввечері 23-го грудня 1989 р. офіційно почалося святкування Ювілею 40-ліття Пластової Станиці, яке буде тривати до кінця 1990 року. Новацтво зійшлося біля вогника і стало довкола нього сплівши руки у ланцюг — символ пластової єдності.

Загорів вогник і залунала пісня про Червону калину. Сестрички й братчики були дуже задоволені, бо новацтво уважно слухало історії УПН, його життя в Станиці Мельборн. Цей табір був справжньо пластовий — цікавий, об’єднував усіх учасників теплом вогника і сердець. Усі учасники були задоволені.

Готуйсь!

Сестричка Петруся Цабанюк (Гребля)

УСМІХНИСЯ!

- Чи маєте пігулки на біль? — запитався.
- Скажи перше, що тебе болить?
- Мене ще не болить нічого. Але буде боліти, бо я несу своє свідоцтво. Тато мусить підписати, що його бачив. А ви знаєте, що може бути?...

ГАЛЕРІЯ ГОТУЙСЬ

Дорогі любителі рисунків і малюнків!

У березневному числі містимо малюнки (вони намальовані багатьма кольорами!) дітей з України. У Києві існує вісім мистецьких шкіл і багато інших інструкцій, у яких навчаються діти малювання. Часто відбуваються виставки. Їх відвідує багато людей, щоб побачити, які пробиваються у картинах думки, уявлення, настрої дітей. У 1987 році в Києві в Дитячій Мистецькій Галереї відбулася перша виставка — „Я маю світ”. Чотириста п'ятдесят малюнків, сто тридцять керамічних праць було на виставці з Майстерні Мистецької Мозаїки. У клясі де навчається дев'яносто учнів малювання і скульптури вісім-річний Юрій Білий мав персональну виставку. Його люди, птахи, тварини веселі, повні життя і кольорів. Портрети його улюблений рід малюнків.

Світлана Толкова. 9 років. Рябенька курочка (за народною казкою).

Катя Чорткова. 8 років. Дівчинка і квіти.

Наталя Юрченко, 6 років. Мої приятельки.

Люда Коваленко, 12 років. У зоопарку.

ВЕДМЕДИКА

Потрібно: Бежового, жовтого чи коричневого штучного хутра, трикотажу з волосинками, або іншого подібного матеріялу, клаптика яснішого на вуха і мордочку.

Крій іграшки подібний на крій зайчика, інша є тільки головка.

Як зробити: Обидві половинки голови скласти так, щоб усі частини співпали, і зшийте підборіддя. Від літери „а” до „б” вставте лоб. Викройку мордочки скласти удвоє так, що літери „е” співпали. Шити від літери „д” до „е”. Приметати її, а потім пришити. Вуха прикріплювати так, щоб спереду вони мали вигляд увігнутих. Ніс зробити з трикотажу чорного кольору, а очі — з гудзиків, зіниці з білої церати. Прикрасити іграшку — зможете вже самі.

Викроюючи окремі частини, треба їх збільшити до бажаної величини.

